

DALAMAN TURİZM GELİŞİM PROJESİ KURTULUŞUMUZ MU? NARENCİYE BAHÇELERİNİN YERİNE GOLF SAHALARI YAPACAĞIZ

Dr. Eşref ATABEY

Jeoloji Yüksek Mühendisi

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası Bilimsel ve Teknik Kurul Üyesi, Ankara

ATAÇEV Derneği Kurucu üyesi, Dalaman-Muğla

esrefatabey@yahoo.com

2004

Dalaman Çayı'nın serüveni Gölhisar'da başlar. 200 km sürecek yolculuğunda 3 500 km² alana yayılan topraklardan süzülerek gelen bir çok akıntı katılır kendisine. Dalaman Çayı çoğu bölümünde görkemli bir nehir olup çağıldar, kanyon duvarlarını döver; arada bir ise yatağını genişletir ve sessizce akar.

Bir zamanlar Likya ve Karya ülkelerini, şimdilerde ise Ege ve Akdeniz Bölgelerini birbirinden ayıran bu çayın o zamanlardaki adı İNDUS olarak anılmış. Öyküye göre fiiliyle karşı kıyıya geçmeye çalışan bir Hintliyi yutuvermiş ve İndus adını da böyle almış. Dalaman Çayı Batı Akdeniz bölgesinde, Gölhisar yöresinden doğarak Dalaman Sarı Germe'de denize dökülür. Çevresini kuşatan kanyondan Atakent'te (Bezkes) kurtulur. O artık, narenciye ve sebze bahçelerini, pamuk, susam, mısır, yerfıstığı tarlalarını besleyen yorgun bir ırmaştır. Dalaman Çayı ve ondan geri kalmayan Tersakan Çayı'nın taşıdığı kum, çakıl, silt ve çamurun bu ırmakların yorgun düştükleri Dalaman Ovası'nda bırakılmasıyla, Ova 2 milyon yıldan buyana zengin alüvyon ovasına dönüşmüş, sonuçta Türkiye'nin en verimli tarım toprakları vücut bulmuştur. Dalaman Ovası'nda sulu tarım yapılmakta olup, tarım yapılmayan ve yapılaşmaya açılmayan, el değmemiş doğa parçaları ise kıyılarına sıkışıp kalmıştır. Ovayı, 1998 yılından buyana tehdit altında bırakan bir tehlike sözkonusudur. Artık Dalaman Ovası'nın verimli sulu tarım topraklarına el değmiştir. Öyle bir el değmiştir ki, 2 milyon yıldan buyana oluşumu süren tarım toprakları yapımı süren baraj gövdesinde dolgu malzemesi olmak için alınmaktadır. Artık Dalaman Çayı ve Tersakan Çayı'nın taşıdığı malzemeye oluşan ve suyuyla hayat verdiği verimli tarım toprakları yok edilmiştir ve giderek artan ölçüde yok edilmektedir.

Muğla İli Dalaman İlçesi sınırları içinde, Dalaman Çayı üzerinde **kil çekirdekli kaya dolgu** tipindeki Akköprü Barajı inşa edilmektedir. Barajın çekirdek dolgusunda kullanılacak kil için Dalaman Ovası'nın kuzeyinde yeralan Dereköy mahallesi ve Taşlıburun mahallesinin alüvyondan oluşan verimli tarım arazileri kamulaştırılmış ve toprağı alınmıştır. Bu alanlarda istenilen nitelik ve nicelikte kil bulunmadığı öne sürülerek, kamulaştırılan alanın sınırları sürekli genişletilmekte ve yeni kamulaştırmalar yapılmaktadır. Kamulaştırma sonucunda Türkiye'nin en verimli ve en değerli tarım toprağı taşınmakta ve yok edilmektedir. Yöre erozyonla başbaşa bırakılmakta, çoraklaşmakta, çevre yoksayılmakta, geçimini toprakla sağlayan vatandaşlar topraksız bırakılmakta ve yoksulluğa ve göçe zorlanmaktadır.

Ulusal düzeydeki projelerde, özellikle kamu yararını önde tutan kararların alınması gerektiğinden, bu kararları etkileyecek etütlerin sağlıklı yapılması gerekirdi.

Malzeme alındıktan sonra kalan alan tehlikeli çukurlar şeklinde bırakılmış, birer gölet haline getirilmiş ve bitki örtüsü yok edildiğinden, alan tümüyle erozyona açık kılınmış, doğal çevre ve ekolojik sistem tümüyle tahrip edilmiştir. Türkiye'nin en verimli tarım alanları yokedilerek, özellikle narenciyede dışa bağımlılığın zemini hazırlanmıştır.

Bu yanlış uygulamanın sorumluları, sözkonusu alanlarda baraj dolgusu için yeterli nitelik ve nicelikte kil olduğuna ilişkin olumlu rapor verenler ile bu rapora dayanarak verimli tarım toprağını alan, çevreyi tahrip eden, yöreyi erozyon sorunuyla başbaşa bırakan ve geçimini topraktan sağlayan insanları yoksulluğa ve göçe zorlayanlardır.

Bu alanlardaki kamulaştırmaların durdurulması, çevreyi olumsuz yönde etkileyen, sosyal yönden olumsuz etkileri olan, yöreyi erozyonla başbaşa bırakan, olumsuz ekonomik sonuçları olan bu yanlış uygulamanın durdurulması için ilgili kurum ve kuruluşlar nezninde gerekli girişimlerde bulunulması,

gerekli kamu bilinci ve kamuoyu yaratılması gerekmektedir. Bu anlamda çevreye duyarlı tüm kurum ve kuruluşları Dalaman ovasındaki sulu tarım arazilerinin yok edilmesine, çevrenin yok sayılmasına karşı durmaya davet ediyoruz.

İnsan ile doğa arasında denge kurarak doğal kaynakları tüketmeden gelecek nesillerin ihtiyaçlarının karşılanmasına olanak tanıyacak biçimde, bugünün ve geleceğin yaşamı ve sürdürülebilir kalkınması amacı güdülmeli; sosyal, ekolojik, ekonomik, mekansal ve kültürel boyutlar gözardı edilmemelidir.

Geleceğimizi Karartmak İstemiyorsak Tarım Topraklarını Koruyalım

Doğa Dalaman Ovasına öyle bir lütfetmiş ki dünyanın hiçbir yerinde olmayan eşsiz güzellik ve bereket. Ne yazık ki insan oğlu bu doğal güzellikleri nasıl bozacağız diye sürekli çabalanmaktadır. Dünyanın hiçbir yerinde yetişmeyen oksijen deposu günlük ağaçları ve Enterdonat limon Dalaman bölgesinde yetişmekte, yılın 4 mevsimi bahardır. Yıllar önce bilinçsiz yerleşme ile Dalaman kasabası düz araziye kurulmuş. Bugün sahile kadar binalar yapılarak ovanın yarısı betonlaşmıştır. Diğer yarısı (batısı) devlete ait olan TİGEM ve Cezaevi yönetiminde olup, bugün doğal yapı korunmuş ve her türlü tarımsal faaliyet yapılabilir.

Dalaman ovasının zengin tarım arazilerine ve ovaya bakan yamaçlar ve tepelerdeki ormanlık alanlara öldürücü darbe 6 Ocak 2005 tarihinde vurulduğunu söyleyebiliriz. 6 Ocak 2005 tarihli, 25692 sayılı Resmi Gazetede Ekli listede kültür ve turizm gelişim bölgesi ilan edildiği belirtilen yerler arasında Dalaman ovası da bulunmaktadır. Projeye göre Dalaman ile Ortaca'nın bir bölümü Turizm Gelişim Projesi kapsamına alınmıştır (Şekil-1). Haritaya bakıldığında Turizm Gelişim Alanı sınırının hangi kriterlere göre çizildiğini anlamak mümkün değildir. Dalaman ve Ortaca'da yaklaşık 500.000 dekar alanı kapsayan bölge yapılaşmaya açılacaktır.

Turizm Gelişim Bölgesi sınırını çizen kişi projede bahsedildiği gibi gerçekten hayalini gerçekleştirmiş. Alanın sınırı Göcek ile Dalaman arasındaki dağın zirvesini takip etmekte, kuzeye doğru Karacaagaç köyünü geçerek, kuzeye sarp vadi ve kayalıklar ile yoğun orman alanını da içine alarak, Bayram Dağına ulaşmaktadır. Batı sınırı Ortaca-Köyceğiz karayoluna, oradan Ortaca merkezden güneye doğru Sarıgerme'nin batısında denizle birleşmektedir.

Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğü, Yatırım Geliştirme ve Planlama Daire Başkanlığının hazırladığı 'Dalaman Turizm Gelişim Projesi' (Dalaman Turizm Kenti) göre Dalaman Ovasının tamamı, ovaya bakan dağların yamaçları ve tepeleri, alanda yer alan doğal değerler, Sit alanları turizm adı altında yapılaşmaya açılmaktadır. TİGEM Kültür ve Turizm Bakanlığına devredilerek (sözde bir bölümü) narenciye bahçeleri yerini eko-kent ve golf sahalarına bırakacaktır.

Kroki incelendiğinde havaalanı, Dalaman ilçe merkezi ve Tarım İşletmesinin arazilerinin bir bölümünü kapsayan yaklaşık 60-70 bin dekar alan gelişim bölgesi dışında olduğu görülmektedir (yatay taralı alanlar).

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesinin TİGEM'de kapsadığı alanlarda Polikültür tarım yapılması sebebiyle çok çeşitli ürünler yetiştirilmektedir.

Dalaman Tarım İşletmesi ve bölge subtropik iklime sahip olması nedeniyle stratejik önem taşımaktadır. Yılda üç ürün alma imkanının olması ve arazilerinin büyüklüğü ile özel sektörün de cazibe alanıdır.

Dalaman Tarım İşletmesi Narenciye Bahçeleri ve 1.Sınıf Tarla Arazileri

Bu koruma ve gelişim bölgesinin ikinci aşaması ise turizm merkezleridir. Bu planlar hazırlanırken Dalamanda yıllardır faaliyet gösteren TİGEM ilçeye istihdam, gelir, döviz ve oksijen sağlamıştır. 34.399 dekar arazilerinden gelişim bölgesinde kalan 18.500 dekarı, özellikle 4450 dekarında narenciye ve 4000 dekarında ise birinci sınıf tarım arazisidir. İşletmedeki 70 bin yetişmiş narenciye ağaçları ile çevredeki 150 bin civarında ağacın hem güzellik hem de üretim yönünden tehdit altındadır.

Anayasamızın 44. ve 45. maddeleri tarım ve orman arazilerin korunmasını ve ıslah edilmesini sağlamaktadır. Mevcut diğer yasalarda da bu arazilerin korunması yönünde hükümler içermektedir.

Anayasa'nın 44. Maddesi : Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçilikle uğraşan köylüye toprak sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri alır. Kanun, bu amaçla, değişik tarım bölgeleri ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini tespit edebilir. Topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlanması, üretimin düşürülmesi, ormanların küçülmesi ve diğer toprak ve yeraltı servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz. Bu amaçla dağıtılan topraklar bölünemez, miras hükümleri dışında başkalarına devredilemez ve ancak dağıtılan çiftçilerle mirasçıları tarafından işletilebilir. Bu şartların kaybı halinde, dağıtılan toprağın Devletçe geri alınmasına ilişkin esaslar kanunla düzenlenir.

Anayasa'nın 45. Maddesi : Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek, tarımsal üretim planlaması ilkelerine uygun olarak bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak maksadıyla, tarım ve hayvancılıkla uğraşanların işletme araç ve gereçlerinin ve diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırır.Devlet, bitkisel ve hayvansal ürünlerin değerlendirilmesi ve gerçek değerlerinin üreticinin eline geçmesi için gereken tedbirleri alır.

Dalaman Tarım işletmesi 2003 yılında 1 Trilyon 127 Milyar net kar elde etmiştir. Mevsimlik çalışan işçilerle birlikte yıl ortalaması olarak yaklaşık 400 aileye yaklaşık 1600 kişiye geçim kaynağı sağlamakta; bölgede ve ilçede istihdam yaratarak işsizliği azaltmaktadır.

Yeşili ve çevreyi koruma sevgisi, hassasiyeti ve duyarlılığı bölge insanımızda üst seviyededir.

Ülke tarımının geleceğı ve bölgemizin 1. derecede deprem bölgesinde olmasından dolayı kesinlikle tarım topraklarına tesisler yapılmamalıdır. 17 Ağustos depreminde tarım arazileri, kurutulmuş bataklık alanları üzerine yapılan evlerin bir çoğı depremde yıkılmıştır. Deprem özellikle suya doygun alüvyon zeminlerden başta Adapazarı, İzmit, Gölcük, Yalova ve Akyazı olmak üzere bir çok yerleşim biriminde aşırı yıkımlara sebep olmuştur. Adapazarı, Gölcük ve Yalova'da meydana gelen hasarların başlıca sebebinin zemin problemlerinden kaynaklandığı belirlenmiştir. Adapazarı örneğinde olduğu gibi, zemin koşulları elverişsiz ve yeraltı su seviyesi çok yüksek olduğu halde ağır yapıların bile tekil veya sürekli temellere taşındığı yerlerde ise binaların farklı oturma yaptığı, devrildiğı, yana yattığı veya zemin katların bodrum kata dönüştüğü tespit edilmiştir. İlk defa bu depremde elverişsiz zemin koşulları, deprem hasarının büyük olması üzerinde bu derece etkili olmuştur. Depremden sonra Yalova Belediyesi Yerleşim alanlarının yamaçlara kaydırılması için çalışmalar başlattı. Yapılaşmaya açılan Dalaman Ovasında deprem olduğunda pek farklı bir durum olmayacaktır.

Tarım alanlarının korunarak, amacına uygun kullanılmasını sağlamak, ülkemizdeki sınırlı miktardaki tarım alanlarında tarımsal üretimde bulunabilmenin temel şartıdır. Oysa, ülkenin işlenebilir tarım arazilerinin % 60.1'inde (15.859.455 Ha.) orta, şiddetli ve çok şiddetli olmak üzere su erozyonu sorunu bulunmaktadır. Ülke topraklarında taşlık, drenaj ve çoraklık sorunları önemli boyutlardadır. Her türlü tarıma elverişli arazi varlığının toplam arazi varlığının sadece % 6.5 oranında olması nedeniyle, doğal kaynağımız ve geleceğimizin güvencesi olan tarım arazileri sanıldığı kadar geniş bir alan kaplamamaktadır. Verimli tarım arazilerinin tarım dışı amaçlarla kullanımıyla ilgili bir yönetmelik bulunmasına karşın, yaptırım gücünün olmaması nedeniyle, plansız kentleşme, sanayileşme ve turizm yatırımları sonucu her yıl önemli miktarda verimli tarım toprakları elden çıkmaktadır. Çukurova, Ege, Bursa, Trakya ve benzeri diğer verimli tarım arazilerinin bulunduğu bölgelerde bu bilinçsiz uygulamalar gelecek için tehlike işaretleri vermektedir. Marmara Bölgesinde 17 Ağustos ve

12 Kasım 1999 tarihlerinde yaşanan depremler de, tarım arazilerinin tarım dışına çıkarılmasından doğan zararın acı ve gerçek boyutunu gözler önüne sermektedir. Dolayısıyla ülke genelinde detaylı toprak etütlerinin yapılarak, tarım dışı sektörlerin ihtiyacı olan sahaların öncelikle ve ivedilikle belirlenmesi şarttır.

Bu etütlere dayalı olarak yapılacak arazi kullanım planlaması, verimli tarım topraklarının tarım dışına çıkmasını önleyen bir ilk adım olduğu gibi, deprem, sel vb. doğal afetlerden doğabilecek zararların da en aza indirilmesine sebep olacaktır. Şimdi ise geçmişten ders almadan 1957 yılında olan Fethiye depremi unutulurak Dalaman ilçesi ve civarında 1. sınıf tarım arazilerine ve narenciye bahçelerine turizm tesisleri yapmayı planlıyoruz. Fethiye yakınlarındaki Kaya köyü, Dalaman ilçesindeki Şerefler Köyü ve İncebel Tatil Köyü bilinçli yerleşim açısından bu söylediklerimize en güzel örneklerden birisidir. Fethiye yakınlarındaki Kaya köyünde eskiden yaşayan Rumlar evlerini dağdaki yamaçlara yapmışlar ovalara sadece tarımsal araç ve gereçlerini koymak için 4-5 metre karelik minik odacıklar inşa etmişlerdir. Kesinlikle ovalara ve taban yerlere ev yapmamışlar buraları tarımsal amaçla kullanmışlardır. Bu gibi örnekler yurdumuzun çeşitli bölgelerinde mevcuttur.

Diğer doğal kaynaklar ile karşılaştırıldığında maddi açıdan fazla değer taşıyormuş gibi görülen toprak, gerçekten ülkelerin en önemli zenginlik kaynağıdır. Bu zenginliğin bilincine varmış olan ülkeler toprak kaybını önlemek ve azaltmak için toprak koruma önlemleri almışlardır. Toprak koruma bilincinin gelişmesinde, kuşkusuz, toprağın oluşum sürecinin geniş bir zaman dilimini kapsaması etken olmuştur.

Gerçekten de 10-15 cm'lik bir toprak tabakasının oluşması için binlerce yıl gibi uzun bir sürenin geçmesi gereklidir. Dalaman Ovası alüvyon toprakları yaklaşık 1.7 milyon yıldan bu yana oluşmaktadır. Yaşamın vazgeçilmez unsuru olan bu topraklar bir yandan toprakları taşınıp, tahrip edilerek bir yandan da turizm gelişim planı adı altında yapılaşmaya, betonlaşmaya açılmaktadır.

Bu nedenle toprak kaybı ile oluşan açık, kısa sürede kapatılamaz ve bu durumun etkisi oldukça geniş kapsamlıdır. Kaybın kısa bir süre içinde karşılanamaması, ülkelerin ekonomik yapılarına etki ederek fakirleşmelerine, hatta can ve mal kayıplarının da yaşandığı büyük doğal felaketslere neden olabilmektedir. Bunların yanında küresel ısınma da ülkemiz ve dünyamız için bir tehdit kaynağıdır. 50 yıl içinde buzulların erimesi ile denizlerde su yüksekliği 6 metre yükselerek ülkemizde dahil olmak üzere sahil kesimleri sular altında kalacaktır.

Yakın zamanda Güney Asya'da 26 Aralıkta yaşanan Tsunami felaketi; On iki ülkeyi felakete sürüklemiş, Dünyayı yasa boğan deprem ile 280 binden fazla insan yaşamını yitirmiştir ve Endonezya kıyılarındaki doğal ortam bozulduğu için ekosistemin işlevi de kaybolmuştur. Bunlar unutulmamalıdır.

Yine bilim adamlarının açıklamalarına göre ülkemizin de dahil olduğu birçok ülkede yaklaşık yirmi yıl içinde kuraklık başlayacaktır. Bu durum gösteriyor ki toprağın önemi daha da artacak ve gıda maddeleri stratejik önem kazanacaktır. Ülkemiz topraklarının % 70'inde kuru ziraat uygulanmaktadır. Kuru ziraat yapılan bölgelerde ise klasik buğday-nadas sistemi vardır. Kısaca bu bölgelerde ancak 2 yılın yağışlarıyla ortalama 250-300 Kg /da verim alınmaktadır. Bu da yıl ortalaması olarak 125-150 Kg/da verim demektir. Bu bölgelerde yağış istikrarı olmadığı için zaman zaman daha da düşük verimler alınabilmektedir. Küresel ısınma ile nadas yapılan bu bölgelerde toprakta nem biriktirme imkanları daha da düşecek ve direk verime etki ederek ülke genelinde aşırı verim düşüklükleri yaşanabilecektir. Bu durum ileride dışardan buğday ithalini gerektirecektir.

Bu sebeple yağış rejiminin ve toprak kalitesinin iyi olduğu sahil bölgeleri ülke geleceğimiz için çok önem arz etmektedir. Bu bölgelerde yılda üç ürün alma imkanı vardır. Buğday stratejik bir üründür. ABD ile Rusya arasında geçmişte yaşanan olaylar unutulmamalıdır. ABD uzaktan algılama metodu ile Rusya da buğday sıkıntısı olacağını görmüş; Rusya da aç kalmamak için bazı konularda dış politika yönünden ABD'yi desteklemek zorunda kalmıştır. Kişi ve toplum olarak atalarımızın bize bıraktığı mirasa sahip çıkmalıyız. Ama gelin görün ki insanlar bu değerle ilgilenmek yerine televizyonlarda gelin kaynana vb. programları izliyor. Ülkemizin temel sorunlarına samimi duyarlılık gösterilmiyor. Bu ülkede ailece birlikte televizyon izleme kültürel değerlere önem veren bir aile için oldukça zorlaştı. Ülkemizde ayrıca hoş görü erozyonu da yaşanıyor.

Alın teri akıtmadan nasıl zengin olabilirim, kısa yoldan nasıl köşeyi dönerim, bana dokunmayan yılan vb. zihniyeti oldukça yaygın. Niye toplum olarak geleceğimizi ilgilendiren bu olaylara bu kadar duyarsız kalıyoruz. Bunun sebeplerini iyi irdelemek gerekir. Ülkemizde işsizlik büyük bir toplumsal sorun. Umudun ekmeğidir misali bazı insanlar bölgeye turizm'in gelmesiyle işsizliğin kalmayacağını düşünüyorlar. Oysaki bu verimli topraklar olmasa bu turizm tesisleri tarımsal girdileri nereden temin edecekler. İspanya, İtalya ve Portekiz turizm yönünden betonlaştığı ve doğal güzellikleri azaldığı için eskiden olduğu kadar şimdi pek rağbet görmüyor. Turizm demek sadece denize girme olayı değildir. Doğa turizmi de vardır. Ülke olarak uygar dünyayı yakalamak istiyorsak lütfen doğal kaynaklarımızı israf etmeyelim. Ülkemizi lafla sevmek yerine; samimi uygulamalarla göstermeliyiz. Japonya da okula başlayan çocuklar Hiroşimo ve Nazagaki'ye götürülüyor. Bizde ise Çanakkale Şehitleri 4-5 yıldır gündemde. Japonya da işçi memur hiçbir zorlama olmadan devletine 1-2 saat fazladan çalışarak devletine katkıda bulunuyor. Bütçe fazlası olan bir ülkede bu yapılıyor. Japon Hanımı işten erken dönen eşi için hiç de iyi düşünmüyor. Bizde ise zihniyet; devletin işini sen mi kurtaracaksın, Patronu sen mi zengin ettireceksin vb. Oysaki çalışanlar işyeri olmadan aş'ın da olmayacağını bilmeliler. Bu ülke çok çalışıp, çok üretmek zorunda. Bir ülkede gelişme ve verimlilik olabilmesi için insanlar birbirini sevmek zorunda.

Kardak kayalığı için savaşmayı göze alan Türkiye; bir karış toprak elde etmek için çöle uçakla toprak taşıyan İsrail; bir karış toprak kazanmak için denizi dolduran Hollanda; tarımsal maliyetleri yüksek olduğu halde yine de tarımı destekleyen Japonya; bizde ise dünyanın hiçbir yerinde uygulanmayan ama bize mahsus yılda üç ürün alınabilen Dalaman ve civarındaki 1. ve 2. Sınıf tarım arazileri turizme ayrılmaktadır.

Ülkemizde yetiştiği için şu anda ucuza yediğimiz gıda maddeleri, dışarıdan ithal edildiğinde (Örneğin muz gibi) insanımız bu gıda maddelerini çok daha pahalıya alacaktır. 1.sınıf tarım arazilerine tarım dışı tesisler yapmakla geleceğimizi karartmayalım. Bu demek değildir ki turizm olmasın. Kesinlikle hayır. Bu memleket turizm de lazım, sanayide lazım, tarım da lazımdır. Gelişmiş ülkelerde bunların hepsi vardır. Benim demek istediğim 1. ve 2. sınıf tarım toprakları üzerine tarım dışı tesisler kurulursa bir daha bu arazilerin kesinlikle tekrar eski haline dönmeyeceği gerçektir. 1. ve 2. sınıf tarım arazileri dışında kalan sahil bölgeleri; yamaçlar ve orman olmayan dağlar kısaca tarıma uygun olmayan yerlerde turizm tesisleri ve konutlar yapılmalıdır. Tarım toprakları bilinçsizce kullanılmalıdır.

Bilimin ve sağduyunun uyarılarına ve yürürlükte olan yönetmeliklere rağmen, neredeyse bütün ağır sanayini birinci derece bir deprem kuşağı olan Marmara Bölgesine kurulmasına 50 yıl boyunca seyirci kalan, hatta kısa dönem menfaatleri uğruna göz yuman, sebep olan çarpık yönetim zihniyetinin bedelini, masum çocuklar ve bu ülkenin insanları canlarıyla ve mallarıyla ödediler. Bu süreci engelleyemeyen bilim ise plansız, programsız, hukuksuz ve çarpık yapılaşmaya sadece seyirci kaldı ve sonucunda, aslında son derece doğal bir doğa olayı olan bir depremle, Türkiye bir savaş geçirmiş kadar zarara uğradı, 20.000'e yakın insan hayatını kaybetti ve ekonomik olarak ülke zaten sıkıntılar içindeyken, bir de bu yıkımın yükünü omuzlamak zorunda kaldı. 17 Ağustos depremi, bilimi ve akıllı dışlayan, önceliklerini yanlış hesaplayan ve kısa dönem menfaatlerle hareket eden toplumların başına gelebileceklerin sadece küçük bir örneğiydi. Biz hala televole ile, popstarla, futbolla yatıp kalkmaya devam ediyoruz. Bizim geleceğimizi elimizden alacak gelişmeler yaşanırken, ne bize, ne milletimize hiçbir katma değeri olmayan yapay, boyalı, sahte hayatların ve yalan dünyaların gözümüze sokulmasına, zamanımızı çalmasına, enerjimizi tüketmesine, üretkenliğimizi kısmasına seyirci kalarak, aslında kendi depreminizi hazırladığımızın farkında bile değiliz.

Türkiye'nin 17 Ağustos'ta yaşadığı, sadece 50 yıldır uygulamadığı bilimin ve gereklerini yerine getirmediği akıllın küçük ölçekli bir sonucuydu.

Toplumsal barış topraktan gelecek. Aç insanlarla dünya barışı olur mu? Bugün sınırlarını silah ve vize ile koruyanlar acaba aç insan sayısı 3 milyara ulaştınca nasıl koruyacaklar sınırlarını ! Toprağın verimi artırsa hür ve bağımsız olursunuz. Gelecekte buğdayı olan olmayana esir alacak."

"Toprağın verimi artırsa hür olursun, bağımsız olursun" diyen BM Çevre Ödülü sahibi Karaca "Geleceğin en önemli silahı ne diye bana soracak olursan 'buğdaydır' derim.

Neden diye sorarsan, aç kalırsın. Hindistan da yer altı suları her sene 1 m daha aşağıya iniyor. 15 sene sonra Hindistan da su kalmayacak. Bu 1 milyar insan ne olacak? Buğdayı olan insan seni esir

alacak. Açlık hiçbir şeye benzemez. Ama buğday topraktan gelir. Toprak en stratejik madde bugün. Petrol biter, ama toprak bitmez” diye konuştu.

İleride tarımsal ürün çeşitliliği olarak dışa bağımlı bir ülke olmak istemiyorsak bilinçli hareket etme sorumluluğumuzu yerine getirerek tarım topraklarının yok edilmesine karşı çıkmalıyız.

‘Felaket başa gelmeden evvel önleyici ve koruyucu tedbirleri düşünmek lazımdır, geldikten sonra dövünmenin yararı yoktur.’ M.Kemal ATATÜRK

1. Toprak, insanlarımızın ihtiyaç duyduğu, yeniden üretilmesi kesinlikle mümkün olmayan sınırlı bir kaynaktır.
2. Su ve toprak, tarımsal faaliyetlerin ve gıda maddelerinin temel üretim faktörleri olup, bunlar yoksa bitkisel üretim de, hayvansal üretim de mümkün değildir.
3. Toprak ve su toplumda huzurun kaynağıdır.
4. Ülkemiz, dünyada toprak rezervi kalmayan 19 ülkeden biridir.
5. Yurdumuzun su kaynakları, bölgede önemli bir potansiyel olarak görülmesine rağmen, su zengini sayılabilecek bir nitelik taşımamaktadır.
6. İşlenebilir nitelikteki I., II., III. sınıf tarıma elverişli topraklarımız; sanayileşme, kentleşme, erozyon, çoraklaşma, tuğla ve kiremit ocakları ve yeri yanlış seçilen bazı kamu yatırımları gibi nedenlerden dolayı giderek azalmakta, talan edilmektedir.
7. Akarsular, barajlar ve göllerimiz; evsel ve endüstriyel atık sularıyla kirlenmekte, buralardan tarımsal amaçla sulamalar sonucunda, insanlarımızı ve çevre sağlığına önemli zararlar verilmekte, topraklarda telafi edilemeyecek bozulmalar görülmekte, su havzaları kirlenmekte, su kaynakları kurumaktadır.
8. Tarım topraklarımızın amaç dışı kullanımı, sulamaya yeni açılmış arazilerde bile gerçekleşmekte, toprak kaynaklarımız taşınarak ve çoraklaşarak heba olurken, yatırımların boşa gitmesi ile sosyo-ekonomik sorunlar ortaya çıkmaktadır.
9. Tarım arazilerinin amaç dışı kullanımları, mevcut olan yönetmeliğe rağmen engellenememekte ve fiili durumlar oluşturularak bu araziler hızlı bir şekilde elden çıkmakta, talan edilmektedir.
10. Bir çok ülkede tarım topraklarını ve su havzalarını korumayı amaçlayan tedbirlerin çok önceden alınmaya başlamasına karşılık, bugün hala ülkemizde, tarım arazilerinin büyük bir savurganlıkla kullanıldığı görülmektedir.
11. Toprak koruma konusunda proje ve pilot çalışma ölçeğinde ülkemizde önemli araştırma ve çalışmalar yapılmasına karşın genel anlamda toprak koruma stratejileri ve politikaları oluşturulamamıştır.

Tarım; toprağı, suyu, enerjisi, bitkisel üretimi, mera varlığı, hayvancılığı ve biyoteknolojisi ile bir "AGROEKOLOJİ" bütünüdür. Bu gerçek doğrultusunda tarımın bütüncül olarak yapılandırılması şarttır.

Elbette ki toprak ve araziler tarım sektörü için vazgeçilmez bir üretim faktörü olduğu kadar, tarım dışı sektörler için de aynı derecede önem taşımaktadır. Bu olgu, toprağın ve arazilerin çeşitli kullanımlar arasındaki dağılımının en doğru ve toplum yararına en uygun bir şekilde yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Ancak bu dağılım yapılırken, tarımsal üretimin gerçekleştirilmesi için I., II., III. sınıf tarım arazilerinin korunmasının ulusumuzun ve gelecek nesillerimizin gıda güvenliği açısından mutlak surette gerekli olduğu unutulmamalıdır.

Şurası bilinmelidir ki, ülkemizde sanayi tesisleri, kentleşme ve diğer tüm tarım dışı yatırımlar için yeterinden fazla miktarda her bölgede tarım dışı araziler varken, bunların yerine ulaşım ve diğer altyapı kolaylıkları bahane edilerek, tarım topraklarımızın kullanılmasına göz yumulması, ulusumuzun geleceğini ve güvenliğini tehdit eder boyutlara ulaşmıştır.